بسم الله الرحمن الرحيم

ગુલશને માતમ.

નિઝામીયા બુક ડિપોકે વાસ્તે ઉરદુ ઝબાન ઓર ગુજરાતી
હરફમેં લિખકર છપવાને ઓર પ્રગટ કરનેવાલે

નિઝામુદદીન અમીરૂદદીન કુરેશી
તીન દરવાઝા—અહમદાબાદ.

પહેલી બાર. ૨૦૦૦ કોપી.

અકટોબર ૧૯૧૭ ઝિલહજ ૧૩૩૫

કીમત દો આને.

ધી ક્રાઉન પ્રીન્ટીંગ વર્કસમાં ભાવસાર ત્રીકમલાલ સાંકળચંદ તથા
ગોશાઇ કેશવગર રામગરે છાપ્યું. રીગારોડ—અમદાવાદ.

ગુઝારિશ.

ખાસ મોહરરમુલ હરામમે પઢનેકે લિયે મુસલમાન ભાઈઓંકે વાસ્તે યે છોટીસી કિતાબ શાયે કી જાતીહે. માતમ, મરસીએ નવહે વગયરાકી બોહોતસી કિતાબેં ગુજરાતી હુરૂફુમેં શાયે હો ચુકીહેં લેકિન બોહોત કમ અયસીહેં જો ગલતીઓંસે પાકહોં. હમને ખાસ તવજ્જોહસે ઇસ કિતાબકે પ્રુફ દેખેહેં ઇસ લિયે શાયદહી કોઇ ગલતી રહે ગઇહો. તાહમ કોઈ ગલતી રહે ગઇહો તો નાઝેરીન દરગુઝર ફરમાયેં.

તીન દરવાઝા
અહમદાબાદ.
} માલિકાને નિઝામીયા બુક ડિપો.

ગુલશને માતમ.

રૂબાઇ ૧.

અય ખાલિકે ઝુલ જલાલ કરમ રહેમત કર
અય દાફ્એ હર રંજો અલમ રહેમત કર
સબ્કત હે સદા ગઝબપે રેહમતકો તેરી
અપની તુઝે રેહમત કી કસમ રહેમત કર

માતમે ઝિયા

ચાંદ ગમકા યેહ ઝાહિર હુવા હે
ખુન ચશ્મે ફલકસે બહા હે
ચાંદ ગમકા યે ઝાહિર હુવા હે—ચાંદ

ખાયા અસગરને કિસ ચાંદમેં તીર
ફેરી હુલકુમ પર શેહકે શમશીર
હુવા એક શબકા મારા ગયા હે—ચાંદ

નંગે સર બિન્તે મુશકિલ કુશા હૈ
ઇસ મહીને મેં છીની રિદા હૈ
કયા સિતમ ઝાલિમોંને કિયા હૈ—ચાંદ

ચાંદ મેં ઇસ મહીને કે અકબર
હો ગયા તેગે ઝાલિમ સે બે સર
ગુલશને મુસ્તુફા સબ લુટા હૈ—ચાંદ

પેહની અકબરને ઇસ માહમેં કફની
પેહની અકબરને ઇસ માહમેં બેડી
લાશા સરવરકા બે સર પડા હૈ—ચાંદ

ઇસ મહીને મેં ઉસ શાહકા સર
ઝાલિમોંને ફિરાયા હૈ દર દર
લોગો સર પીટો યે ગમકી જા હૈ—ચાંદ

ઉમ્મે કુલસુમ કેહતીથી રો રો
મરદુમે કુફા કયોં રોતે તુમ હો
કત્લ સરવર તુમ્હી સે હુવા હૈ—ચાંદ

કેહતી ઝેનબથી ઇસ માહમેં લોગો
ઇસકે બદલે મુઝે માર ડાલો
બાકી આબિદ યેહી અબ રહા હૈ—ચાંદ

અય ઝિયા કિસ્કો યે ગમ નહીં હૈ
ગમે હુસનેન કુછ કમ નહીં હૈ
જાનવરને ભી યે ગમ કિયા હૈ—ચાંદ

માતમે શરીફ.

શેહકી કસ્તી તબાહીમેં આઇ
ખાક ઉડાતી હે સારી ખુદાઇ
શેહકી કસ્તી તબાહીમેં આઇ—શેહકી

ઝેહેર હઝરત હસનકો દીયા હે
હાય ટુકડે કલેજા હુવા હે
કયા મુસીબત ફલકને દીખાઈ—શેહકી

ગમસે બેચેન આલમ હે સારા
હાય કાસમ સે દુલ્હે કો મારા
કયાહી ઝાલિમને કી બે હયાઇ—શેહકી

કત્લ મકતલમેં કાસમ હુવા જબ
પીટ કર સરકો ચિલ્લાઇ ઝેનબ
હાય ભાઇકી સુરત મીટાઇ—શેહકી

જાન અસગર કી લી તીર સે હાય
મારે મુસલીમ કે દોનોં પીસર વાય
હાય અકબર પે બરછી ચલાઇ—શેહકી

હાય મારા હુસેને હસીં કો
ગમસે લરઝા હે અરશે બરીં કો
ગમકી બદલી ફલક પરહે છાઇ—શેહકી

અય **શરીફ** અબ ન આગે બ્યાં કર
સદમા હોતા હે રૂહે નબી પર
લુટ ગઇ સબ અલીકી કમાઈ—શેહકી

માતમે નાઝ.

દુલા કાસમ તુઝે રનમેં જાના ન થા
હાય શાદીમેં ગરદન કટાના ન થા
દુલા કાસમ તુઝે રનમેં જાનાહુન થા—દુલા
દુલહન કેહતી થી કરકે યું ઝારી
મોત આઇ અગર થી તુમ્હારી
રન સિવા દુસરા કયા બહાના ન થા—દુલા
અયસી શાદી કભી ભી સુની હે
બેવાહ એક શબકી દુલહન બની હે
ચર્ખ યું તુજકો હમ્પે સતાના ન થા—દુલા
ચર્ખ તુજકો નઝર ન યે આયા
જાનકર સરકો ઉસ્કે કટાયા
કયા તન ઉસ્કેમેં જોડા શહાના ન થા—દુલા
હાય લાશે પે ઉસ્કે મેં જાતી
આતિશે ગમકો અપને બુઝાતી
અભી મૈયતકો ઉસ્કે ઉઠાના ન થા—દુલા
જીસ્કો પાલા અલી મુરતુઝાને
રખા સીને પે ખયરૂનનીસા ને
ઉસ્કા લાશા ઝમીં મેં દબાના ન થા—દુલા
અશ્ક આંખો સે હેં સબકે જારી
દિલમેં ગમકી લગી હે કટારી
નાઝ તુજકો યે માતમ બનાના ન થા—દુલા

માતમે રસા.

શાહે દીંકા જહાં સે સફર હે
સુરતે અબ્ર હર ચશ્મે તર હે
શાહે દીંકા જહાંસે સફર હે—શાહે

હો ચુકે રૂખસત એહેલે હરમ સ
પુછતે અશ્ક હેં ચશ્મે નમ સે
તેગે હયદર ભી ઝેબે કમર હે—શાહે

દરપે ખયમે કે હાઝીર હે દુલ દુલ
દેખ લો આખરી યે તજમ્મુલ
ફિર જહાંમે કહાં યે કમર હે—શાહે

સજ કે હથિયાર વો શાહે આદિલ
આયા આઅદાએ દીંકે મુકાબિલ
ઝાલિમોં કો કહાં અબ મફર હે—શાહે

જુરઅતે શાહે સફદર તો દેખો
જોહરે તેગે હયદર તો દેખો
લશકરે શામ ઝેરો ઝબર હે—શાહે

મારે ચુન ચુન કે લાખોં સિતમગાર
હો ગયે હુકમે ખાલિક સે લાચાર
બખશીશે આસીયાં પર નઝર હે—શાહે

ગરચે હઝરત નથે ઉનસે મજબુર
પર રઝા મનદીએ હકથી મનઝુર
બસ મેં રોબાહ કે શેરે નર હે—શાહે

ઝિબ્હ હોતા હે અય વાયે સૈયદ
ગોદ મેં સર લિયે હેં મોહમ્મદ
શિમરે બેદીં ચઢા સીને પર હે—શાહે
આય દરેગા હુવે કત્લ સરવર
પીટતે રેહ ગઇ સરકો ખ્વાહર
હર તરફ અબ યેહી શોરો શર હે—શાહે
એ અદબ તું ન અયસા ગઝબ કર
બોસા ગાહે નબીકા અદબ કર
યે જીગર બંદે ખયરુલ બશર હે—શાહે
ચુમતે યે ગલા યે પયમ્બર
ફેરતા હે લઇં ઉસપે ખનજર
કયોં બનાતા જહન્નમેં ઘર હે—શાહે
માજરા હે અજીબો યે ગમકા
લુટ ગયા ખેમા શાહે ઉમમકા
દુખતરે ફાતેમા નંગે સર હે—શાહે
બરચે રોતે હેં સેહમે હુવે સબ
પીટતી સરકો હે અપને ઝેનબ
કેદ હોનેકી સબકી ખબર હે—શાહે
યાં તો યે આલમે બેકસી હે
ફાકા દો દિનકા ઔર તિશનગી હે
વાં શહે દીંકા નેઝે પે સર હે—શાહે
કયા રસા લિખ્ખું હાલે સકીના
ચાક ચાક દસ અલમસે હે સીના
આલે એહમદકી ગમકી સહર હે—શાહે

માતમે રસા.

રનમેં કેહતે થે સરવર હમારે
અલી અકબર બતા મેરે પ્યારે
અબ જીયે બાપ કિસ્કે સહારે—રનમેં

હે કહાં આજ શિમરે સિતમગર
ફેરદે મેરી ગરદન પે ખનજર
તુજકો મારા મુજે આકે મારે—રનમે

તુમસે ઉમ્મીદ થા મુજકો બેટા
દોગે મેરે જનાઝે કો કાંધા
તુમતો પહેલેહી જન્નત સીધારે—રનમેં

તેરે મરને કે યે દિન નહીં થે
મરને જયસે તો બેટા હમીં થે
દે ગયે દાગ દિલપર હમારે—રનમેં

હવઝે કોસર પે દાદા સે મિલના
હાલ મેરા યે હઝરત સે કેહના
પ્યાસે બાબા હેં દરિયા કનારે—રનમેં

આપકે નવ નિહાલોં કો મારા
મેરે નાઝોં કે પાલોં કો મારા
ફેરે હલકોં પે ખનજર દોધારે—રનમે

દરે ખયમે પે બાનુએ મુઝતર
આકે કેહતે થે બા દીદએ તર
અલી અકબર કિસે માં પુકારે—રનમેં

શર્મ ઝાલિમ કો હયહય ન આઇ
તેરે સીને પે બરછી લગાઇ
એહ ગયે હોકે ખું દિલકે પારે—રનમેં
બર સરે લાશે દિલબંદે શપ્પીર
કહેતે થે અય રસા યે વો દિલગીર
કોઇ ઇસ લાશ પે તુજકો વારે—રનમેં

માતમે ગવસી.

હાય આજ ગમકી સદા હે ચમન મેં
હે ખિઝાં ગુલશને પંજેતન મેં
હાય આજ ગમકી સદા હે ચમન મેં
યે વો જીતને ગુલે નવ બહારી
હો ગયે સબ કલમ એક બારી
તીર ખાગે હેં સબ ગુલબદન મેં—હાય
મિસ્લે નરગીસ હરએક ચસ્મે તર હે
લાલાસા દાગ બર હર જીગર હે
સર્વ કદ ખમ હે ઇસ અનજુમનમેં—હાય
જા બજા આજ ગમકી સદા હે
બઝમે ઇશરતમેં ગમ હો રહા હે
એહલે દુનિયા હે રંજો મહન મે—હાય
કોઇ મગમુમ રોતા ખડા હય
કોઇ આઝુર્દા દિલ હો રહા હય
શોરે માતમ હે ઇસ અનજુમન મેં—હાય

શાહને સિજદે મેં સરકો કટાયા
રાહે મવલા મેં ઘરકો લુટાયા
પાયા રૂતબા શહાદતકા રનમેં—હાય
અર્ઝ ગવસીકી તુમ સે હે સરવર
આજેઝોંકે હો તુમ બંદા પરવર
મુજકો રખના તુમ અપને અમનમે—હાય

માતમે અશરફ.

બાનુ અકબર કો રોકર પુકારી
શિકલ દેખુંગી કયોંકર યે પ્યારી
બાનુ અકબર કો રોકર પુકારી—બાનુ
રનકો લડને ચલે જબ કે અકબર
ઉસકો બાનુ પુકારી યું રોકર
આવો લેલું બલાયેં તુમારી—બાનુ
કયોં ન હોવે કલેજા દો પારા
મરા અસગર ગયા રનમેં મારા
તીર અયસા લગા ઉસકે કારી—બાનુ
કિસકો અબ મેં થપક કર સુલાઉં
કિસકે ઝુલેકી ડોરી હિલાઉં
દુધ કિસકો પિલાઉં મેં વારી—બાનુ
ઇસકી સાલે ગીરાહ ભી ન આઇ
ઇસકો મેંહદી લગાને ન પાઇ
રેહ ગઈ દીલકી ઉમ્મીદ સારી—બાનુ

મેરે સરસ ઉઠા મેરા વાલી
હો ગઈ ગોદ બચ્ચોંસે ખાલી
કહું કિસ્સે મેં જુલ્મોંકી મારી—બાનુ

શિમરકો જબ સકીનાને દેખા
બોલી ચિલ્લાકે અય મેરે બાબા
ઇસ્ને બાલી હે મેરી ઉતારી—બાનુ

મેરે વાલીકો કોઇ સુનાવો
અપની પ્યારીકો આકર મનાવો
હમસે રૂઠી હે બેટી તુમારી—બાનુ

બસ્થા અશરફ યે કોલે સકીના
હુવા ઝિંન્દાંમેં પુરા મહીના
કોઇ કરતા નહીં દસ્ત યારી—બાનુ

માતમે આજીઝ.

ઓય હાયરે જીસકા વતન કરબલા હે,
વાહ તો આલે નબી મુસતફા હે—રે ઓય.

હે ખુદા ઓર ખુદાઇકે ખાસે,
ઓર મોહંમદ નબીકે નવાસે.
જીસકી અમ્મા બીબી ફાતીમા હે—રે ઓય.

બોલે ઝયનબકે પ્યારે અમ્માંસે,
હમકો જાને દો અપની રઝાસે.
હકકા ફરમાન હમપર બજા હે—રે ઓય.

બોલી સરવરસે તબ વોહ સકીના,
ખાલી કરકે ચલે તુમ મદીના.
ખયેર વાલી હમારા ખુદા હે—રે ઓય.

દેખ કરબલકો જાકર બસાયા,
હકકે સીજદેમેં સરકો કટાયા.
ઉસપે હરદમ યે સલ્લે અલા હે—રે ઓય.

મુજકો દીદાર અપના દીખાઓ,
ઓર હમેં પાસ અપને બુલાઓ.
જાનો દીલ મેરા તુમપે ફીદા હે—રે ઓય.

ગમસે માતમ કીયા ખતમ રોકર,
ઓર આંસુંસે મોંહ અપના ધોકર.
મોઆફ કીજે જો મેરી ખતા હે—રે ઓય.

કરના આજીજપે તુમ મેહરબાની,
હોઝે કવસરકા પીલવાના પાની.
આપકે દરકા કમતર ગદા હે—રે ઓય.

માતમે ગવસી.

ઓય હાય હે યે માતમ શહે કરબલાકા,
બસ વોહ હામી હે કૌનો મકાંકા—રે ઓય.

તેગ અયસી વોહ રનમેં ચલાઇ,
આફરીંકી સદા હકસે આઈ.
સીના શક હો ગયા આસમાંકા—રે ઓય.

બસ દીલાવર વોહ શાહકા પીસર હે,
ઔર શુજાઅતમેં વોહ નામવર હે.
નામ અકબર હે ઉસ નવ જવાંકા—રે ઓય.

હેં દીલાવર વોહ સારે હરમકે,
હોશ ઉડતે હેં અહલે સીતમકે.
ખૌફ ઉનકો નહીં અપની જાંકા—રે ઓય.

ઝાલીમોં પર પડી જબ તબાહી,
માર કર ફોજ સારી હટાદી.
ગુલ થા હર સીમ્ત અલ-અમાંકા—રે ઓય.

થા યે મંઝુર અમરે ખુદાકો,
દે શહાદત શહે કરબલાકો
વર ન કયા તાબ થા ઝુલ્મ-રાંકા—રે ઓય.

થા વોહ શેરે ખુદાકા પ્યારા,
ઝાલીમોંને ઉસે રનમેં મારા.
શૌક થા ઉસકો બાગે જીનાંકા—રે ઓય.

ગૌસી તાકત નહીં અબ કલમકો,
લીખખે શાહકે જો રંજો અલમકો.
ખતમ હે યહાંસે ગમકે બયાંકા—રે અય.

માતમે ગુલામે અલી.

ઓય હાયરે મુખતારે જન્નત સીધારે,
ખાલીકે કીબરીયાકે વોહ પ્યારે-રે ઓય.

હેં જીગર ગોશે વોહ મુસ્તફાકે,
નુર દીદે હેં મુશ્કીલ કુશાકે
હેં વોહ ખાતુને જન્નતકે પ્યારે—રે, ઓય.

અપને નાનાકી ઉમ્મતકે ખાતીર.
જાન દેનેપે હો—ગયે હેં હાઝીર
યાને શબ્બીર સરવર હમારે—રે ઓય.

અમરે હક પર વોહ કયસે યે કાયેમ,
યાને ઉસ રોઝ હઝરતથે સાયેમ,
પર ઝરાભી ન ઉફ્ કર પુકારે—રે ઓય.

ઓર જબ આયા વક્તે શહાદત,
તબથી અલ્લાહો અકબર ઇબાદત.
મા—સીવા ઉસકે કુછ નહીં પુકારે—રે ઓય.

અયસા સદમા હે કીસને ઉઠાયા,
રાહે હકમેં હે સરકો કટાયા.
અમરે હકપર હો રાઝી સીધારે—રે ઓય.

દીલે મુઝતર હે આસી શબો રોઝ
આ—તશે હીજરસે હે જીગર સોઝ.
જાન બાકી નઝર હે તુમહારે—રે ઓય

અર્ઝ યે હે ગુલામે અલી કી,
હો લીકા મૂજકો હઝરત નબીકી.
પહોંચું મતલબકો સદકે તુમ્હારે—રે ઓય.

માતમે રઝા

આજ સરવરને સરકો કટાયા,
રાહે મવલામેં ઘરકો લુટાયા—આજ.

કોન અયસા હે સરકો કટાવે,
ઘરકો રાહે ખુદામેં લુટાવે;
હુકમે ખાલીક હે કયસા બજાયા—આજ.

શાહને તલવાર અયસી ચલાઇ,
રાહ દોઝખકી સબકો દીખાઇ;
લસ્કરે અહલે કીંકો ભગાયા—આજ.

કયા હકીકત કહે કોઈ ઇસકી,
થા જો ખુશબુ નબીકે ચમનકી;
ઉસને કરબલકે બનકો બસાયા—આજ.

હાએ જો હો નબીકા નવાસા,
ઝુલ્મ ઝાલીમ કરેં ઉસપે અયસા;
તીન દીન શાહકો પ્યાસા બીઠાયા—આજ.

અય અઝીઝો યેહ કયા ગમ નહીં હે,
ગમ અહલે હરમ કમ નહીં હે;
હાય કયા બીબીયોંકો સતાયા—આજ.

ગમમેં અહલે હરમ શાહે દીંકે
જીસને આંખોંસે આંસુ બહાયે,
ઉસને જન્નતકો બેશક હે પાયા—આજ.

ઇસ રઝાયે હકીકા અય સરવર,
ભુલીઓ મત મેરે બંદા પરવર;
જીસને રોરોકે માતમ બનાયા—આજ.

માતમે રેહમાન.

ઓય હાયે કયા લીખું હાલ સુગરાકે ગમકા,
સીના ફટતા હે ઇસ જા કલમકા—રે ઓય.
રોકે સુગરા યેહ બોલી હો બેતાબ,
ક્યું ન મેરે પીદરકો દીયે આબ.
જો થા સરદાર અરબો અજમકા—રે ઓય.
ઇતના આબીદને આંસુ બહાયા,
બાપકે ગમ સીવા કુછ ન ખાયા.
ગુલ થા રૂખસારોં પર ચશમે નમકા—રે ઓય
તીર બર હલ્ક અસગરબી ખાયે,
ઓર અબ્બાસ બાઝુ કટાયે.
હાયે શબ્બર પીયે જામ સમકા—રે ઓય.
લડતે શબ્બીર થે રનમેં અયસે,
લાખોં મુઝમેં હો એક શેર જયસે.
થા નવાસા જો શાહે ઉમમકા—રે ઓય.
આરઝુ હે યે શબ્બીરો શબ્બર,
દસ્તે ખુદ હો ઓર રહમાનકા સર.
હે ભરોસા તુમ્હારે કરમકા—રે ઓય.

માતમે હામી.

ઓય હાયે આજ અસગર અલી રન સીધારે,
ઝોહરા બીબીકે થે વોહ પ્યારે—રે ઓય.
જીન્નો ઇનિસાં થે રોતે ઝમીં પર,
ઓર ફરીશ્તેભી ચરખે બરીં પર;
અલ અમાં અલ અમાં સબ પુકારે—રે ઓય.
બદલે પાની થી પાની શહાદત,
ચશમયે ફયેઝ બહરે સખાવત;
તીશના લબ હોકે દરીયા કીનારે—રે ઓય.
નાલે નાલોંને અયસે મચાયે,
ચશમે દરીયાને આંસુ બહાયે;
બન ગયે અબ્ર થે આહ સારે—રે ઓય.
તલ્ખ હે ઝિંદગાની ખુદાયા
બીછ્છુ ઓર સાંપને ઝેહર ખાયા;
જાન દેતે હેં સબ ગમકે મારે—રે ઓય,
રોઝે મેહશરમેં પાઉં ગુલામી,
બા અદબ અર્ઝ કરતા હે હામી;
સદકે હોતા હે હરદમ તુમ્હારે—રે ઓય.

માતમે રઝા.

મેરા માસુમ પ્યારા, રાજ દુલારા, હાયે અલી અસગર,
હમેં છોડ સીધારા, પ્યારા હમારા, રાજ દુલારા.—હાયે

છાંડકે હમકો ગયે યહાંસે, પ્યારે સરજન-હાર,
હીજમેં તોરે માદર તોરી, કરે હે રો રો પુકાર,
મરી આંખોંકા તારા, દીલકા સહારા, રાજ દુલારા.—હાયે.

બન બન ઢુંડું, જંગલ ભટકું, પાઉં ન તેરા નશાન,
પ્યારે અસગર જલ્દ ખબર લો, જાતી હે મેરી જાન,
મેરી જાન ખુદારા, કર એક નઝારા, રાજ દુલારા.—હાયે.

હાયે સીતમ, બેકોશ પડે હો, દીલપર ખાકર તીર,
પ્યારે અસગર મોંહસે બોલો, કોન થા વોહ બે પીર,
તુમ્હેં કીસને હે મારા, બોલો ખુદારા, રાજ દુલારા.—હાયે.

સરવર તોરે ગમમેં રઝા યેહ, ખોવે હે અપની જાન,
જલ્દ ખબર લો, ગમસે છુડાઓ, અપના બતાઓ નશાન,
કરે વાંપે ગુઝારા, ભાસ યેહ નારા, રાજ દુલારા,—હાયે

માતમે રઝા.

લોગો માહે મોહર્રમ હયે આયા,
જીસમેં સરવરને સરકો કટાયા. ૧ લોગો.

જબ ચલે કરબલા શાહેઅકરમ ઇબ્ને અબ્બાસને આકે ઉસદમ
ચશ્મસે ખું બહાકર સુનાયા. ૨ લોગો.

આપકો હયે ખુલાતે દગારો, પેશ આવીંગે કુફી જફાસે.
દીલમે કયા અપકે યેહ સમાયા. ૩ લોગો.

બોલે હઝરતયે સુન અય બીરાદર, તેરા કેહના હયે બેશક બરાબર
હોકે મગમૂમ ફિર સર ઝુકાયા, ૪ લોગો.

બોલે ગમસે કે અયે ભાઇ મેરે ખ્વાબમેં આકે. એક દીન નબીને.
અપને નઝદીક મુજકો બુલાયા. ૫ લોગો.
ઓર કહા રાહે મોલામેં પ્યારે, સર કટા ઓર ઘરકો લુટાં દે.
યેહ કહા ઓર ગલેસે લગાયા. ૬ લોગો.
ઇબ્ને અબ્બાસસે બોલે સરવર, જો હો રાઝી રઝાએ ખુદાપર.
ક્યું ન હો ફીર બલંદ ઉસકા પાયા. ૭ લોગો.
શાહને સર કટાયા ખુશીસે, ઓર ઘરભી લુટાયા ખુશીસે.
બેહુરે ઉમ્મત યેહ સબ દુઃખ ઉઠાયા. ૮ લોગો.
હયે દોઆએ રઝા બા દીલે ઝાર, પાસ બુલવાઓ અબ શાહે અબરાર
આપકે હિજ્રને હયે સતાયા. ૯ લોગો.

માતમે રઝા.

આજ શેહ સર કટાતે હયે પ્યાસે
યાને હઝરત નબીકે નવાસે ૧ આજ.
લાશે અકબર જો ખયમે મયે આઇ, બાનુ બોલી યેહ દેકર દુહાઇ,
કીસને મારા હયે ઉસકો જફાસે. ૨ આજ.
માંસે તુમ બોલતે ક્યું નહી હો, દર્દ ઝખ્મોંકા કેહેતે નહી હો.
મુઝસે શાયદ હો તુમ કુછ ખફાસે. ૩ આજ.
બરછીયોંસે છિદા સબ બદન હુએ, ખુંમે ડુબા તેરા પયેરહન હયે
દાદ ચાહુંગી ઇસકી ખુદાસે. ૪ આજ.
કત્લે આલે નબી કરદીયા હયે, બચ્ચા એકભી ન બાકી રખા હયે.
ચારા કબ હયે ખુદાકી રઝાસે. ૫ આજ.

શર્મ આતી ન તુઝકો લશ્કરનાં, જબ્બ્યે શમશીર ઓર શેહકા સીના.
ખોફ આયા ન તુઝકો ખુદાસે. ૬ આજ.

જો હો અસવાર દોશે નબીકા, રાહતે દીદહો હઝરત અલીકા.
વો હો મઝમૂમ કરઓ બલાસે. ૭ આજ.

શોહરત આલમમે યેહ કુબ્બકુ હુયે, હર જગહ બસ યેહી ગુફ્તુગુ હુયે
આજ સરવરકો મારા દગાસે. ૮ આજ.

માતમે રઝા.

આજ સરવરને સરકો કટાયા,
રાહે મોલા મંય ધરકો લુટાયા ૧ આજ.

કોન અયસા હુયે સરકો કટાવે, ધરકો રાહે ખુદા મયે લુટાવે;
હુકમે ખાલિક હુયે કયસા બજાયા. ૨ આજ.

શેહને તલવાર અયસી ચલાઇ, રાહ દોઝખકી સબકો દિખાઇ;
લશ્કરે અહેલે કીકો ભગાયા. ૩ આજ.

કયા હકીકત કહે કોઇ ઇસકી, થી જો ખુશબુ નબીકે ચમનકી;
ઉસને કરબલકે બનકો બસાયા. ૪ આજ.

જોકે મુખતારે કોસર કહાવે, હાએ પ્યાસા વોહ ગરદન કટાવે;
રંજ કયા યેહ, ફલકને દિખાયા. ૫ આજ.

હાએ જો હો નબીકા નવાસા, ઝુલ્મ ઝાલિમ કરે ઉસપે અયેસા;
તીન દિન શેહકો પ્યાસા બિઠાયા. ૬ આજ.

અયે અઝીઝો પેહ કયા ગમ નહી હયે, ગમે એહલે હરમ કમ નહી હયે;
હાએ કયા બીબિઓંકો સતાયા. ૭ આજ.

ઈસ રઝાએ હઝીંકા અબ સરવર, ભુલ્યો મત મેરે બંદા પરવર;
જીસને રોરોકે માતમ બનાયા. ૮ આજ.

જોગીનામા ઝકા.

દીપચંદી.

જોગી કાંધે પે રખકે ઉદાસા
ચલકે ગોકુલ મેં કરલોજી બાસા
રેહમ આયા ન કુચ્છ શિમ્રકો ભી
હાય મારા નબીકા નવાસા
ઉમરમેં છે મહીને કા અસગર
શીરે માદર સે ગુઝરા પ્યાસા
દાત મેં આકે હારે યઝીદી
કયા ગિરા જીતકા શેહ કે પાસા
પાઉં દેખે કબુતર કે જબ લાલ
છોડી સુગરાને તબ શેહકી આસા
હાલ પુછો ન કુચ્છ શેહકે ગમકા
હાય હરએક બશર હે હિરાસા
હુવે બરબાદ નાહક ઝકા તુમ
જી મેં કુચ્છહી ન અપને તપાસા

જોગીનામા ઝકા.

જોગી હઝરતકે રોઝે પે જાકે
ફાતેહા પડ યદોંકો ઉઠાકે
બોસા તુરબતકો ફિર દીજીયો તુ
ચુમીયો પહેલે આંખે લગાકે
વોહી ગોકુલ વોહી બિંદરાબન હે
વહીં રેહના તુ તુરબત બનાકે
જો ફુરાત હે વો હે દરકે ગંગા
નામ જપના ગુરૂકા નહાકે
વ્હાંકી મટ્ટી હે ટીલેકે કાબિલ
કરિયો પુજા જબીં પર જમાકે
ગમકી સુમરન કો હાથોમેં લેકર
ફેરીયો અપની ગરદન ઝુકાકે
આખરીં હે ઝકા જબતો તુમકો
બાંધો મઝમુન શેહ કરબલાકે

જોગીનામા હાફિઝ.

જોગી દીલકા બના સાફ દરપન,
અપનેમેં આપ કર પીયુકા દરશન—જોગી.

દીલમેં તો બુગઝ સારા ભરા હે,
ઔર કચરા હસદકા ધરા હે,
દેખ અપના ઉઠાકર તુ દામન—જોગી.

હીરસે દુન્માને હે તુજકો ઘેરા,
દીલમેં સારા ભરા હે અંધેરા,
પાક પેહલે બનાલે તનો મન—જોગી

ઇશકે મવલાકી આતશકો ભડકા,
હુબ્બે દુન્યાકા કર દુર ધડકા.
જબ કેહાવેગા જગમેં તુ અહસન—જોગી.

મએ ઉલફતકા કર નોશ પ્યાલા,
ઝિકરે કલબીકા લે હાથ માલા.
ઓર પકડ લે કોઇ જાયે મામન—જોગી

દુર કર દીલસે ફખરો ગુરૂરી,
તાકે હાસીલ હો તુઝકો હુઝુરી.
છોડ દે યાર યે અપના બચપન—જોગી

પયદા કર કોઇ કામીલ તુ મુરશીદ,
હે યે હાફેઝકી તુજકો તકૈયુદ.
દમકા પાયેગા ફીર તુ મખઝન—જોગી.

જોગન નામા રઝા.

મેં તો કરબલમેં મસકન કરૂંગી,
શાહકે ગમમેં બિરોગન બનુંગી.—મેં તો.

ગલેમેં સેલી બગલ મીર્ગ—છાલા,
હાથમેં માલા કાનોંમેં બાલા,
નામ સૈયાંકા હરદમ જપુંગી—મેં તો.

દીલકો અપને ફરૂંગી મેં પારા,
અબમેં સૈયાંકે સે એક તારા,
નામ લે લેકે વાકા જપુંગી—મેં તો.
મેં તો ધુની રમાઉંગી બનમેં,
ખાકે કરબલા લગાઉંગી તનમેં,
હીજમેં શાહકે જલજલ મરૂંગી—મેં તો.
બનકે જોગન ફીરૂંગી મેં બનબન,
ત્રિર્દ લબ પર મેરે હોગા રનરૂન,
રંજ જો કુછકે હોગા સહુંગી—મેં તો.
નાસેહા મેં ન માનુંગી કેહના,
બનકે જોગનકી કરબલામેં રેહના,
શાહકે ગમ–મેંહી મેં જાન દુંગી—મેં તો.
રંજ જો કુછ કે હોગા સહુંગી,
શાહકે ગમમેંહી જાન દુંગી,
અય રઝા ઔર આસન રહુંગી—મેં તો.

જોગી નામા રઝા.

હે સલામ ઉસપે જોગી હમારા,
બઝમે કરબલાકા જો થા સીધારા—હે.
સામને દુશ્મનોંકે લડા વોહ,
બે હિમાયત થા ઔર બે સહારા—હે.
તીન દીન તક ન પાની પીલાયા,
લેક બયઠે પે આદા કિનારા—હે.

રાહે હકમેં દીયા સરકો અપને,
સેહ લિયા ઉસમે ખંજર દો ધાર:—હે૦
બખ્શવાનેકો નાનાકી ઉમ્મત,
જાન દેના કીયા થા ગવારા—હે૦
શીરને કરુંકર બને હમભી જોગી,
ઇશ્કમેં ઉસકે ઓાલે સીધારા—હે૦
અય **રઝી** કેહ સલામ ઉસપે તુભી,
બલકે ખાશીકકા જો થા પ્યારા—હે૦

જોગીનામા ઝરરા.

જોગી દુખચા મહીના હો આલા,
ચંદ્ર વસલા આકાશી જગાલા.
ઝમ કરીતાંત ક્રાત્રી ધરો ધર,
દુખ જે ઝાસે હોતે ત્યાંચા વર.
પાહુની ફાર ગમચી હે ડુંગર,
એતા ધીર ધરૂ ન્યા અમચા જીવાલા—જોગી.
હુશે ગીલમાં મલક જીન્નો ઇનસં,
દર ગમે ઇબ્ને હૈદર અંદ ગીરયાં;
દીલ તપાનંદો સીના બીરયાં,
બખીં દાગ દારંદ બર દીલ ચું લાલા—જોગી.
હીંજે દુખજી કરો આઉં ચું ધાલ,
પાની અંખીયાંસે જારી થીયો લાલ,
ગમમેં પાંજો થીયો હેડો બદ હાલ,
જેડો થીયો આય કોઇ મરન વાલા—જોગી.

આલમ હસનેનનાં દુખમાં છે સારો,
માથે જીન્નો મલક ચાંદ તારો;
આગે દહાડામાં સરદાર હમારો,
ગયો રાહે મવલ્લામાં જાન કર હવાલા—જોગી.

ગમસે ઝરરા કરજવા ફટત હે,
બાગ ઝોહરાકા બનમેં લુટત હે;
અબ સકીનાસે બાબા છુટત હે,
ચલો રનમેં જોઝનકો લે હાથ ભાલા—જોગી.

રિવાયતે જોગી.

ઉરસ આલે નબીકા હે આયા,
હુરો ગીલમાંને સંદલ ચડહાયા.
જોગી સબ મીલ ચલો કરબલાકો,
આજ મેલા શહીદોંકા આયા.
રનમેં કાસીમ બનેકી હે શાદી,
દસ્તે કરબલમેં મંડવા છવાયા.
ઉનકો રીઝવાં પીન્હાનેકી ખાતીર,
ખાસી પોશાક જન્નતકી લાયા.
યારો આલે નબીકે સીવા ઓર,
દરદો ગમ અયસે કીસને ઉઠાયા.
આજ શોહદાયે દસ્તે બલાપર,
અરશે આઝમને ડાલાહે સાયા.

જોગી આલે નબીકિ મહેલ સબ,
ખાસ જનતમેં હકને બનાયા.
પાક આલે નબી પર ખુદાસે,
દેખો તોહફા દરૂદોંકા આયા.
શુકરે ખાલીક અદાકર તુ ખુરશીદ,
રાહ—નુમા પેશવા અયસા પાયા.

જોગી નામા રઝા.

ખુબ યેહ જોગીનામા કહા હે,
અય રઝા વાહવા વાહવા હે—અય.
જોગી દુન્યાકે ગમસે હો બેડર,
કર તવક્કુલ તુ ઝાતે ખુદા પર;
યેહ હુમા યેહ હુમા યેહ હુમા હે—અય.
જોગી રંજો અલમ—દીમેં રેહના,
મુદ-દઆ અપના હકસેહી કેહના,
યેહ દુઆ યેહ દુઆ યેહ દુઆ હે—અય.
જોગી તુ મયકદેમેં ન જાના,
સારે બદકામસે આંખકો શીરાના;
યેહ વફા યેહ વફા યેહ વફા હે—અય.
જોગી જીસસે કે દીલકો લગાયા,
ઉસસે મર તુને મોહકો શીરાયા,
યેહ દગા યેહ દગા યેહ દગા હે—અય.

જોગી તુ ઝુલ્મ મતકર કીસીપર,
આહે મઝલુમસે ડર તુ અકસર,
યેહ જફા યેહ જફા યેહ જફા હે—અય.
જોગી હો તુઝસે જો કોઈ આલા,
ઉસકી બદગોઇપર હો ન શયદા,
યેહ હવા યેહ હવા યેહ હવા હે—અય.
અય રઝા જોગીનામા યે સુનકર,
કયા અજબ ગર કહેં સબ સુખન-વર,
મરહબા મરહબા મરહબા હે—અય.

મસનવી

બને કયોં કર ન ચેહરે જર્દ સબકે
કે અસરા આગયા ફાગનમેં અબકે
કનઇયા બ્રિજ મે ગર આજ હોતા
બજા કર બનસરી માતમ કી રોતા
નઇ સુરત કી વો હોલી રમાતા
બસન્તી લે મેં વો હિન્ડોલ ગાતા
યે કેહતા દિલ ન હો ગમ ખ્વાર અપના
તો ફિર દુનિયામેં કયા અવતાર અપના
જીગર કરતા યે કેહકર પારાપારા
ગયા બેટા અલીકા મુફત મારા
મેં હોલી બ્રિજ મેં કયા ખાક ખેલા
વો ખેલા સરપે કરકે અપને મેલા

કહા ફિર બિજ કે લોગોં સે સુનલો
ગિરેં કતરાત જો આંખોં સે સુનલો
યેહી કેહતા હું તુમ સે બરમલા મેં
મદીને સે નીકલકર કરબલા મેં
કિયા કોમે યઝીદી સે ઝમેલા
હુસેન ઇબ્ને અલી કયા ફાગ ખેલા
રંગા કર અપની કફની મેં ભી ભગવા
જો વો હોતા તો લેતા ઉસસે ફગવા
કરૂં તારીફ કયા મેં લાલાગું કી
રગે શેહ સે ઉડી પિચકારી ખુંકી
સુના રેતી હે ઉસકી ઇસ કદર લાલ
ગુલાલ આગે હે યકસર જીસકે પામાલ
અબીરો મુસ્કો અમ્બરકી હે કયા અસ્લ
ઝમીને કરબલા કી હે યે નકલ
હે અયસે કુમકુમુંકી કયા ઝુરરત
ન પાઈ રંજકી ગુન્ચોંને સુરત
ચમન મેં રંગ હે નેહરોંકા પાની
કુબા પેહની ગુલોંને ઝાફરાની

સેહરાઃ

દુલહે કાસિમકે સજા આજ હે સર પર સેહરા,
હે યે લાસાની નહીં ઇસકે બરાબર સેહરા.
ચાંદસે ચેહરેપે કયા નુરે ઇલાહી હે અયાં,
રૂખે પુર નુર પે લાસાની હે ઝેવર સેહરા.

ઉતરે જન્નતસે હેં ગીલમાન સુએ કાસિમ આજ,
કીશતીયેં નુરમેં ફુલોંકા લગાકર સેહરા.
ધર્ક બર બાંધતે હેં જબકે હુસેના પ્યારે,
હોવે ઉસ ચેહરેપે ક્યું ન કર સેહરા
સાફ મોતીસે સફા સેહરેકી હરએક લડીયાં,
થા બજા કહીએ અગર કાને જવાહીર સેહરા.
તારે મુકેશસે ગુંધા હુવા સર તા પા થા,
જામે ઝરરીકે બરાબર થા સરાસર સેહરા.
ખુબ તહરીર કીયા સેહરા યે તુને મુશ્કીલ,
કેહ સકેગા ન કોઇ અયસા સુખનવર સેહરા.

સંદલ

આજ ફીરદોસસે શબ્બીરકા આયા સંદલ,
હુરો ગીલમાંને ખુશી હોકે ચડાયા સંદલ.
કીસ તજમ્મુલસે હુસેન ઇબ્ને અલીકા યારો,
ઇતરો અંબરસે બસાયા હુવા આયા સંદલ
પઢતે સલવાત બહમ ખુલ્દસે હુરેં આઇં,
આકે ખુશ હોકે વહાં સબને ચડાયા સંદલ.
ધુમ ચો સીમ્ત થી સંદલકી શહે-વાલાકે,
દેખને શોકસે હરએક થા આયા સંદલ.
કીજે તાઅરીફ તો કયા કીજીયે ઉસ સંદલકી,
હુરો ગીલમાનને જીસકા હો બનાયા સંદલ.
મગઝ ખુશબુસે મોઅત્તર રહ તા મર્ગ ઉસકા,
જીસને થોડાસા કભી સુંઘને પાયા સંદલ.

દયું ન અહબાબ હોં ખુશ શેઅરકો સુનકર હાફેઝ,
ખુબ દીલ ચસ્પ યકીં તુને બનાયા સંદલ.

નૌહા.

બાનુને કહા સોતે હો કીસ નીંદકે મારે, પ્યારે અલી અસગર,
કયા ગુલશને જન્નતકી તરફ તુમભી સીધારે, પ્યારે અલી અસગર.
નીકલે ન તેરે દાંત તુઝે ઘુટનીયોં ચલતે, માદરને ન દેખા.
અરમાન મીલે ખાકમેં સબ આજ હમારે, પ્યારે અલી અસગર.
યે જીસ્મ તેરા નાઝની ઓર ધુપકી તેઝી, સાયામેં કરૂં કયા,
તુમ દેખો તો ચાદરભી નહીં સરપે હમારી, પ્યારે અલી અસગર
લાશેપે તેરે રોને નહીં દેતે હેં આદા, મુઝ કુમ્બ જલીકો,
નેઝે હમેં દીખલાકે ડરાતે હેં કીનારે, પ્યારે અલી અસગર.
કાસીમ હે ન અબ્બાસ ન અકબર હેં ન સરવર, આબીદ હેં સો બીમાર
અબ જીતી હું કીસકી હીમાયતકે સહારે, પ્યારે અલી અસગર.
મજરૂહ કીયે કાન સકીનાકે અદુને, ઓર મારે તમાચે,
દેખો તો તડપતી હે પડી દર્દકે મારે. પ્યારે અલી અસગર.

નૌહા

સુગરાને કહા રોકે જો હઝરત હુવે અસવાર, હય હય મેરે બાબા,
તનહા મુઝે તુમ છોડકે યાં જાઓ ન ઝીનહાર, હય હય મેરે બાબા,
તનહાઇમેં ફુરકતકા અલમ સેહ ન સકુંગી, રોરોકે રહુંગી,
કયા ગુઝરેગી મુઝપર કે મેં હું સાહેબે આઝાર, હય હય મેરે બાબા.
સો રેહતી હું મોંહ ઢાંકે શબકો જો દુખાયા, કોઇ હે યે કેહતા,
દસવીંકો મોહર્રમકી યે ખુલ–જાયેંગા ઇસરાર, હય હય મેરે બાબા.

સબ્ર આતા નહીં જાતી હે હઝરતકી સવારી, લીજીયે મેં વારી,
તનહાઇમેં બેટીકા નહીં કોઈ પરસ્તાર, હય હય મેરે બાબા.
ક્યા રંજ વઝીર ઉસપે થા અય વાયે મુકદર, ફરમાતીથી રોકર.
હમ સીનમેં મેં અફસોસ હુઇ બેન્હસો નાચાર, હય હય મેરે બાબા.

નોહા.

ઝયનબ યે બયાં કરતીથી ગરદુકી સતાઈ, હય હય મેરે ભાઈ.
પરદેસમેં લુટી ગઈ ઝોહરાકી કમાઇ, હય હય મેરે ભાઇ.
પાનીકે લીયે સાથ ગયે આપકે અસગર, ફીર આયે ન ફીરકર,
પાનીકે એવઝ તીરસે પ્યાસ ઉસને બુઝાઈ, હય હય મેરે ભાઇ.
કહેતી હે સકીના મેરે સકકેકો બુલા દો, યા પાની પીલાદો,
પાનીકે લીયે નેહરપે કયું દેર લગાઇ, હય હય મેરે ભાઇ
રોતી હે બયાં કરકે યેહી વોહ જીગર અફગાર, અય શેહકે અલમદાર,
અમ્મુનેભી અફસોસ મેરી યાદ ભુલાઇ, હય હય મેરે ભાઇ.
હે લાશ તેરી ધુપમેં બેસર પડી ઉરયાં, ઓર ખુંમેં હે ગલતાં,
તુમ મર ગયે ઓર આહ મુઝે મોત નઆઇ, હય હય મેરે ભાઇ.
ઉમ્મતકે લીયે આપને સર અપના કટાયા, પાનીભી ન પાયા,
સદકે તેરે મઝલુમીકે યે ઝોહરાકી જાઇ, હય હય મેરે ભાઇ.
ઝયનબકા અજબ હાલ થા હૈદર મેં કહુ કયા, ફટતા હે કલેજા,
રોરોકે વોહ કેહતી થી હે યે ગમકી સતાઇ, હય હય મેરે ભાઇ.

બનજારા.

મેં ઢુંડ ફીરી બન સારા, ન મીલા મેરા બનજારા,
કોઈ પતા કહો પીતમકા, યે રાગ મીટા દો ગમકા.
બેતાબ હે દીલ હમારા—ન મીલા મેરા.

ફુરકતમેં તેરી ઓ સાજન, નગરીમે ફુકે બંજારન,
ફીરે દશ્તમેં હોકે અવારા—ન મીલા મેરા.

નહીં માલુમ અબ યે હોતા, પીયા જાગ રહા યા સોતા
કયા ભુલ ગયા વો પ્યારા—ન મીલા મેરા.

દર જહાંમેં હાયે ખુદાયા, શાહઝાદા ન અપના પાયા
કયા છુપા ગગનમેં તારા—ન મીલા.

ગર લુત્ફે ખુદા હો જાવે, હાં ઝરીફ પતા બતલાવે,
કરૂં શુક્ર કદીમી દુબારા—ન મીલા.

તમામ શુદ.

ખાસ મોહોરરમ શરીફમેં પઢનેકે કાબિલ કિતાબેં

ઉરદુ ઝબાન ઔર ગુજરાતી હરફોમેં

શહાદતનામા	૦—૨—૦	ઝિકરૂશ શહાદતેન	૦—૫—૦
તુફાને કરબલા	૦—૪—૦	દરિયાએ ગમ	૦—૩—૦
સબીલનામા	૦—૧—૦	નેહરેગમ	૦—૫—
રૂબાઇયાત	૦—૪—૦	બહેરેગમ	૦—૪—
જંગનામા હઝરતઅલી	૦—૬—૦	રવઝતુશ શોહદા	૦—૧૨—૦

ઉરદુ ઝબાન ઔર ઉરદુ હરફમેં

ચાલીસ મરસીયે—હરેક મરસીયેકી કીમત એક આના.

મોહરરમનામા—દેહલીવાલે હઝરત ખ્વાજા હસન નિઝામી સાહેબકી દિલચસ્પ તસનીફ. કીમત બારા આને.

ઝિકરૂશ શહાદતેન—મુસતનદ શહાદતકી કીતાબ હે કીમત આઠ આને.

રૂબાઇયાતે અનીસોદબીર—કીમત પાંચ આને.

ઇસકે અલાવા મોહરરમ શરીફમેં પઢનેકે કાબિલ બોહોતસી કિતાબેં હમારે પાસ મોજુદ હેં. કિસી કિસમકી ખરીદારીકે વકત હમકો ઝુરૂર લિખના. ઇનશાઅલ્લાહ આપકો ફાયદા હોગા.